

gen. Michał Karaszewicz – Tokarzewski (1893 -1964)

W czasie okupacji działał pod pseudonimami: *Doktor, Torwid, Stolarski*. Był współorganizatorem i Dowódcą Głównym Służby Zwycięstwu Polski (SZP), która była pierwszą organizacją konspiracyjną emigracyjnych władz polskich na terenie okupacji niemieckiej (27 IX 1939 r.)

Początki jego kariery wojskowej sięgają I wojny światowej i służby w legionach Piłsudskiego oraz w Polskiej Organizacji Wojskowej. We wrześniu 1939 r. służył w armii „Pomorze”, a następnie był zastępcą dowódcy armii „Warszawa”.

Po przemianowaniu SZP na Związek Walki Zbrojnej (ZWZ) w styczniu 1940 r. wyznaczony został na komendanta Obszaru III ZWZ we Lwowie. W marcu po przekroczeniu granicy, radzieckiej strefy okupacyjnej, pod Jarosławiem został aresztowany przez sowiecką służbę bezpieczeństwa (NKWD). W sierpniu 1941 r. zwolniony został z więzienia i mianowany dowódcą 6 Dywizji Piechoty w Armii Polskiej na terenie ZSRR gen. Władysława Andersa. Po wyjściu żołnierzy Andersa ze Związku Radzieckiego do Iranu, zostaje zastępcą dowódcy Armii Polskiej na Wschodzie.

Przeszedł szlak bojowy II Korpusu Wojska Polskiego przez Afrykę Północną, Sycylię, Monte Casino, Bolonię. Po zakończeniu II wojny światowej pozostał na emigracji i nigdy do Polski nie wrócił.